

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 21

เรื่อง กิริยามารยาท (ตอนที่ 1)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น
นำการเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นไปประยุกต์ใช้เพื่อเลือกดำเนินชีวิตอย่างรับผิดชอบ
มีความเคารพผู้อื่น: เชื่อว่าผู้อื่นสมควรได้รับการปฏิบัติอย่างสุภาพอ่อนน้อม
เห็นอกเห็นใจ และด้วยความเมตตา มีแรงจูงใจในการให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่ดี
อันเกิดจากความรักซึ่งมีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

มนุษยสัมพันธ์

บทเรียน:

กิริยามารยาท

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายประโยชน์ของการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยเคารพและให้เกียรติ
2. เด็กสามารถบอกถึงวิธีปฏิบัติด้วยความเคารพให้เกียรติต่อคนทุกระดับในสังคมรวมถึงคนในครอบครัวได้อย่างเหมาะสม อย่างน้อย 4 ประการ

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งหมด
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ
3. รวบรวมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ต้องใช้
4. อ่านและทบทวนข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 7:42

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

สำหรับครูผู้สอน : กรุณาเปลี่ยนคำในบทเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของท่าน
ครูพูดว่า:

1. เราจะพูดอย่างไร เมื่อมีคนมอบของขวัญให้กับเรา? (ขอบคุณค่ะ/ขอบคุณครับ) เราจะพูดอย่างไร หากเราต้องร้องขอบางอย่างกับผู้อื่น? (กรุณา....ได้มั๊ยคะ/ครับ) เราจะพูดอย่างไร เมื่อต้องเดินผ่านคนที่ยืนขวางทางอยู่? (ขอโทษค่ะ /ครับ)
2. เมื่อเราใช้ถ้อยคำเหล่านี้ คนฟังก็จะรู้สึกได้ว่า เราเคารพและให้เกียรติเขาด้วยการใช้ถ้อยคำที่สุภาพ และแสดงออกด้วยกิริยามรรยาทที่ดี

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า:

1. ยังมีคำอื่น ๆ อีกมากมายที่เราสามารถใช้พูดเพื่อแสดงออกถึงมรรยาทที่ดี เด็ก ๆ ลองยกตัวอย่างซิว่ามีคำอะไรบ้าง? ให้เด็กๆ ตอบ ครูเขียนคำตอบของเด็กๆ ลงบนกระดาน
2. ฟังนะ ครูจะยกตัวอย่างสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไปนี้ ถ้าเด็ก ๆ รู้ว่าสถานการณ์นั้นควรใช้คำสุภาพอย่างไร เพื่อแสดงการเคารพให้เกียรติผู้อื่น ก็ให้ยกมือตอบได้เลย
 - o ขณะที่เรารับประทานอาหารอยู่ที่บ้านเพื่อน มีคนเสริฟอาหารที่เราไม่ชอบบางอย่างให้เรา
 - o เราถูกขอให้พาคุณยายไปต้อนน้ำ
 - o มีเพื่อนชวนเราไปงานเลี้ยง
 - o เราเดินชนคนหนึ่งโดยไม่ตั้งใจ
 - o มีใครคนหนึ่งเดินมาชนเราโดยไม่ตั้งใจ
 - o เราทำแก้วน้ำตมหกเลอะเทอะใส่เพื่อน
 - o เรามองเห็นคนหนึ่งเดินสะดุดก้อนหินและหกล้ม
 - o คุณแม่บอกเราว่า ได้เวลาเข้านอนแล้วแต่เราอยากจะเล่นต่ออีกสักหน่อย
 - o เราถูกปลูกให้ตื่นนอนเพื่อเตรียมตัวไปโรงเรียนแต่เราอยากนอนต่ออีกสักหน่อย
 - o พี่หรือน้องของเราเขาของๆ เราไปโดยไม่ขออนุญาตเรา
 - o คุณครูคิดว่าเราดีเพื่อนแต่เราไม่ได้ทำ

ในแต่ละสถานการณ์เมื่อเด็กให้คำตอบแล้ว ให้เด็กๆ ที่เหลือในชั้นเรียนลงคะแนนว่าคำตอบนั้นดีที่สุดหรือไม่ โดยใช้สัญลักษณ์ต่อไปนี้ในการลงคะแนน:

ขึ้นนิ้วชี้ขึ้น แปลว่า “เห็นด้วย”

ขึ้นนิ้วชี้ลง แปลว่า “ไม่เห็นด้วย”

หากครูเห็นว่าน่าจะมีคำตอบที่ดีกว่านั้น ลองให้เด็กๆ ช่วยกันคิดดีๆ และตอบอีกครั้ง หากมีบางคนให้คำตอบ ก็เปิดโอกาสให้เพื่อนๆ ลงคะแนนเช่นเดิม อภิปรายในชั้นว่าทำไมคำตอบนั้นจึงเหมาะสมกว่าคำตอบอื่น

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า: เด็ก ๆ คิดใหม่ว่า ทำไมเราจึงจำเป็นต้องแสดงกิริยามารยาทที่ดี? ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ
นั่นเพราะว่า สิ่งนั้นทำให้ผู้อื่นรู้สึกดีเมื่อพวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างเคารพและให้เกียรติ
เมื่อเราให้ เกียรติผู้อื่น ผู้อื่นก็จะให้เกียรติเราด้วยเช่นกัน และคนที่ฟังให้เกียรติผู้อื่นนั้นมักจะ
ประสบความสำเร็จในชีวิตเสมอ มีความเชื่อผิด ๆ อย่างหนึ่งที่ว่า ถ้าเราเห็นประโยชน์ตนเอง และ
ทำเพื่อตนเองก่อน เราก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต คนบางคนคิดว่าพวกเขาต้องใช้กำลังขู่เข็ญ
บังคับคนอื่น เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ อย่างไรก็ตาม พระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า เราควร
ปฏิบัติกับผู้อื่นเหมือนอย่างที่เราปรารถนาให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา (มัทธิว 7:12) เมื่อเรากระทำ
เช่นนั้น คนอื่นจึงพร้อมที่จะฟังสิ่งที่เราต้องพูดและร่วมมือกับเรา

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
